

jeg mente, men hertil skal jeg bemærke, at det ærede Medlem vilde have faaet den Oplysning, uden at han behøvede at træde op, thi i det Svar, som jeg vil komme til at give overfor de Indvendinger, som ere fremsatte fra forskjellige Sider, vil jeg ogsaa komme til at oplyse Alt det, som jeg nu har oplyst. Det ærede Medlem har saaledes ingen anden Fortjeneste deraf, end at denne Oplysning er kommen nogle Minuter tidligere, end den ellers vilde være kommen. Jeg skal sige, at jeg for mit Bedkommende stemmer imod det ærede Medlems Forslag, men derved bliver vedtaget af det ærede Thing, saa have vi i alt Fald nu den fornødne Veiledning til, hvorledes Flertallet skal stille sig for at vinde det ærede Medlems Stemme.

Klein: Jeg kan ikke tie ganske stille til de saakaldte Oplysninger, hvormed den ærede Dødsfører nylig fremkom. Han udtalte, at Flertallet havde været meget stemt for en Omfordeling af Valgkredsene i hele Landet med Biholdelse af det nuværende Antal af Folkethingsmedlemmer, men at dette Dødsfører havde stødt paa Modstand saavel fra Udvalgets Mindretals som fra Ministeriets Side, forsaavidt som i alt Fald hverken Ministeriet eller Mindretallet vilde efterkomme Opgavningen om at stille Forslag om en saadan Omfordeling af Valgkredsene her i Landet. Jeg skal nu først dertil bemærke, at, om man end maatte med nogen Rimelighed kunde stille Fordring til Regjeringen om at fremkomme med et saadant helt nyt Forslag af det Omfang og af den Betydning som det, hvorpaa her er Tale, saa forekommer det mig at være en aldeles uberettiget Fordring af Udvalgets Flertal at stille til Mindretallet, at dette skulde affatte et saadant Lovforslag. Intet vilde dog være naturligere, naar Flertallet nærede et bestemt Dødsfører i denne Retning, end at Flertallet selv paatog sig at løse denne ingenlunde lette Opgave, hvormod det synes mig at være aldeles forkert, om Flertallet vilde skubbe, om jeg maa bruge dette Udtryk, denne Opgave over paa Mindretallet. Men jeg skal heller ikke negte, at det forekommer mig, at den ærede Dødsførers Grundring i dette Stykke ikke er saa ganske korrekt; der er jo ogsaa

hængaet flere Maanedes siden den Tid. Jeg skal imidlertid ikke komme ind paa, hvad der mundtlig kan være ytret i Udvalget, saa meget mere som jeg er i det heldige Tilfælde, at jeg kan holde mig til, hvad der ligger for, nemlig til de saavel af Flertallet som af Mindretallet afgivne Betænkninger, der jo i flere Maanedes have været i de Herrer's Hænder, og som de i alt Fald med Lethed kunne tage for sig for at se, hvad der staar deri. I Flertallets Betænkning findes følgende udtalt: „Sluttelig skal Flertallet bemærke, at dersom Regjeringen eller Udvalgets Mindretal havde villet indskrænke sig til at opnaa, hvad der indeholdes i Titlen til Lovforslaget, nemlig „en forandret Inddeling af Folkethingsvalgkredsene“, altsaa uden nogen Forøgelse af Kredsenes Antal, da vilde Flertallet have været rede til at tiltræde Endringsforslag, der tilfugtede saadanne Forandringer.“ „Det maa indrømmes, — hedder det saa fremdeles — „at navnlig de her omhandlede Kredse maa anses for at være usforholdsmæssig store“. Og derefter hedder det: „Til en saadan ny Inddeling af de nuværende Kredse i Kjøbenhavn og de ovennævnte to Amters har imidlertid hverken Indrengsministeren eller Udvalgets Mindretal vist nogen Tilbøjelighed.“ Men om ogsaa denne Udtalelse af Flertallet kunde misforstaaes, saa antager jeg, at man maa være enig med mig i, at en Misforstaaelse ikke vil kunne finde Sted, naar man dermed sammenholder, hvad Mindretallet har svaret paa denne Flertallets Udtalelse. Mindretallet siger nemlig saaledes: „Flertallet synes vel at mene, at man maatte kunne indskrænke sig til at foretage en Omfordeling af Kredsenes indenfor henholdsvis Kjøbenhavns, Kjøbenhavns Amts og Aarhus-Standerborg Amters Grændser uden Forøgelse af Kredsenes Tal,“ hvorefter der fremføres forskjellige Betragtninger derimod. Og længere nede søies da til som noget Nyt, som en Tanke, der fremføres ikke af Flertallet, men netop af Mindretallet: „saa vilde det da, naar man absolut vil holde paa, at der ikke maa være mere end 101 Valgkredse i det egentlige Kongerige, være mere retfærdigt og forsvarligt at foretage en hel ny Fordeling af Landet i Valgkredse paa Grundlag af omtrent 17,670